

Забавачниците и класовете за първоначално образование сж безплатни. Университетските курсове и класовете за по-възрастните се плащат.

Повечето от техническите класове сжщо сж безплатни. Въ тях се изучава тъкачество, чертание и техническо рисуване, ръбарство, кройчество, готварство и музика.

*

Но едва ли не най-голямо значение иматъ многочислените клубове, открити при заселищата. Това сж самостоятелни организации, които получаватъ отъ заселището само помещения, обаче несъмнено е, че повечето отъ тях сж се появили подъ влиянието на заселниците, а много отъ тях се ръководятъ отъ последните. Особено клубовете на момчетата и момичетата.

Клубовете иматъ не само образователно значение. Най-вече тѣ спомагатъ да се създадатъ добри съседски връзки. И въ това отношение дейността на заселниците напълно се оценява отъ беднотията. Това ясно е изказано въ една речъ на председателката на женския клубъ, откритъ при друго заселище въ Чикаго, наречено „Комонсъ“ (община). Въ своята речъ тя казва:

— „Преди две години, нѣкои отъ насъ, кога за пръвъ пътъ посетиха това заселище, нѣмаха ни най-малка представа, какво въздействие би имало то върху насъ. Ние се преселихме повечето изъ малки селца, дето всички хора се познаватъ единъ другъ. Дойдохме въ този голѣмъ градъ и се почувствувахме като затворени въ тъмници. Ние се бояхме да говоримъ съ нашите съседи, бояха се и тѣ отъ насъ. Когато „Комонсъ“ отвори своите врати и ни покани, ние не можехме да разберемъ какво значи това. Но ние влѣзохме и, за наша почуда, почувствувахме се срѣдъ другари, които се интересуваха отъ насъ и отъ нашия всѣкидневенъ животъ. Вратата на „Комонсъ“ бѣха винаги отворени, и всѣкога тамъ се намираше човѣкъ, готовъ да ни изслуша, да ни ободри и помогне срѣдъ разочарованията, които всѣки преживяваше. Въ скоро време намъ взе да се струва, че е невъзможно да живѣемъ безъ „Комонсъ“ . . .

Въ отчета на клуба за обществени реформи, основанъ при университетското заселище въ Ню-Йоркъ, ето какъ се описва влиянието на клуба върху неговите членове:

„Връзките на обичъ и другарство, завързани въ честитѣ разтушни събрания, ставаха все по-яки и по-яки. Сега нашите членове сподѣлятъ своите грижи, тѣги и радости, и въ случай на нужда, протѣгатъ единъ на другъ ръка за помощъ. Ние чувствуваме, че въ това отношение нашата целъ е постигната. Еднажъ